

VIETNAM-UKE

14.-20.
APRIL

50 øre Nr. 2-1969

FNL i Norge



20 76 84
RN32

MOSCOU 91 20 1440

NORSKE SOLIDARITET KOMITEEN FOR VIETNAM IOUNSGT 5 OSLO

REPRESENTATION PERMANENTE FLN MOSCOU HEUREUSE TRANSMETTRE
TELEGRAMME PRESIDENT FLN SUDVIETNAM NGUYENHUUTHO AU COMITE
NORVEGIEN SOLIDARITE AVEC VIETNAM: CHERS AMIS, NOUS VOUS
REMERCIONS SINCEREMENT POUR FELICITATIONS CHALEUREUSES OCCASION
HUITIEME ANNIVERSAIRE FONDATION ENISVN, CE FAIT CONSTITUE
ENCOURAGEMENT ET SOUTIEN PRECIEUX POUR NOTRE LUTTE
CONTRE

AGRESSEURS AMERICAINS POUR SALUT NATIONAL VOUS
SOLIDARITE FRATERNELLE ENTRE DEUX PEUPLES SUDVIETNAMIEEN ET
NORVEGIEN SE CONSOLIDENT SE DEVELOPPENT CHAQUE JOUR
DAVANTAGE, SUDVIETNAM, 14 FEVRIER 1969 ME NGUYENHUUTHO

PRESIDENT PRESIDUM COMITE CENTRAL ELNSVN

COL 5 14 1969

TELEGRAM FRA FNL

Den 8. desember sendte Solidaritetskomiteen et hilseingstelegram til FNLs Sentral-komite i anledning av FNLs åtteårsdag den 20. desember. Vi har nettopp mottatt følgende telegram fra FNL:

FNLs faste representasjon i Moskva har den glede å overbringe Den Norske Solidaritetskomite for Vietnam denne hilsen fra president Nguyen Huu Tho i FNLs Presidium:

Kjære venner

Vi takker dere oppriktlig for hjertelige lykkesønskninger til vår åtteårsdag. Dette betyr en oppmuntring og verdifull støtte for oss i

vår kamp mot de amerikanske angriperne og for nasjonal frigjøring. Den broderlige solidariteten mellom folket i Norge og i Sør-Vietnam styrkes og utvikles dag for dag.

Sør-Vietnam, 14. febr. 1969

NGUYEN HUU THO

President i Presidiet for Sentralkomiteen i Sør-Vietnam's Nasjonale Frigjørings-Front

OPPROP FOR VIETNAM-UKA 14. - 20. APRIL

STØTT FOLKENES FRIGJØRINGSKAMP!

Under ledelse av Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør, og regjeringen i Den Demokratiske republikken Vietnam (Nord-Vietnam) i Nord, har folket i Vietnam ført en seierrikk kamp mot den amerikanske imperialismens aggresjonstropper og deres allierte siden begynnelsen av 1950-åra. Trass i at angriperne og deres allierte har satt inn nærmere halvannen million aggresjonssoldater, er de blitt slått på retrett og tvunget til å innstille bombinga av DRV (Nord-Vietnam) og til å gå med på forhandlinger.

Samlet og enhetlig er hele det vietnamesiske folk mobilisert i en kamp hvor industri- og jordbruksproduksjonen, helsevesenet og kampen mot analfabetismen er like viktig som den militære kampen. Hele landsbygda i Sør-Vietnam er nå befrikk og gjenoppbygges under ledelse av FNL og folkets egne valgte revolusjonære komiteer. Dette er hele folkets kamp for sin egen frigjøring, folkekrigen.

Ettersom USA-imperialismen er nærmere sitt nederlag i Vietnam enn noensinne, har de trappet opp aggresjonen mot andre folk i Sørøst-Asia. Bombefly er satt inn for å tvinge folket i de frigjorte områder av Laos i kne. I Thailand har USA intensivert sin krig mot den folkelige frigjøringsbevegelsen og har alliert seg med det forhatte Thanom-regimet.

Aggresjonen i Vietnam er således ikke noe "feilgrep" eller noen "ulykke". Den er en nødvendig konsekvens av USA's imperialistiske økonomiske system. Gjennom et nettverk av allianser og avtaler og ved tusenvis av militære baser i fremmede land, på alle kontinenter, er USA i stand til å beherske 60% av verdens ressurser, mens landet bare har 6% av verdens befolkning. Slik framstår USA-imperialismen som alle folks fiende, i første rekke mot folkene i Asia, Afrika og Latin-Amerika.

Men overalt hvor det forekommer undertrykkelse vil folkene organisere motstand mot undertrykkerne. Den høyeste formen for motstand er folkekrig, som innebærer at store deler av folket er mobilisert i politisk og militær motstand mot undertrykkerne.

Liksom i Vietnam foregår det nå folkekrig på alle kontinenter. I Asia, Afrika og Latin-Amerika kjemper folkene en kamp på liv og død mot innenlandske marionette-regimer og mot fremmede inntrengere. Men slik folkekrigen bringer seier over Vietnams folk, vil også dette mektige våpen bringe seier for alle undertrykte folk og nasjoner.

SEIER I FOLKEKRIGEN!

FULL STØTTE TIL FNL!

USA UT AV VIETNAM!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

NATO UT AV NORGE!

AKSJONSFORMER OG TIPS OM VIETNAM-UKA 14.-20. APRIL.

Den forrige Vietnam-uka i oktober slo alle tidligere rekorder når det gjalt landsomfattende aktivitet. De aller fleste gruppene tok i et krafttak, og deltok i Uka med en eller annen form for aktivitet.

Vietnam-uka i april skal mobilisere enda flere enn forrige gang. Vi har nå hatt et halvt år på å bestyrke oss, og skal oppnå enda større resultater enn sist.

Alle vellykkede aksjoner/arrangementer viser seg å være avhengig av god forberedelse, omhyggelig planlegging. Derfor er det lurt å sette i gang med forberedelsene med det samme. Finn ut hvordan det på beste måte på det lokale stedet kan drives utadvendt virksomhet hele uka. Det er dette som er så fint med Vietnam-uker. En får konsentrert aktiviteten omkring en bestemt uke, slik at de færreste mennesker i byen/bygda kan unngå å treffe oss.

Vi bringer noen tips om forskjellige former for aktiviteter som kan brukes.

DØRSALG. Alle som har rapportert til oss om dørsalgsaksjoner de har hatt, sier at dette er en fin aksjonsform. En tar for seg det området en skal selge i, deler området inn i mindre enheter, og setter et visst antall aktivister på hver enhet. På denne måten får en systematisk dekket hele området. Da får en personlig kontakt med alle som bor der, og salget går som regel svært godt. En kommer ofte opp i diskusjoner med velvillige folk; i det hele tatt treffer en mange mennesker som er svært positivt innstilt til FNL og det de kjemper for. Disse kan en senere innby til et åpent møte, kanskje de vil være aktivt med i FNL-gruppa også.

STANDS. Hva er en stand? En stand er en plate (ganske stor) som gjerne står på et ben-arrangement slik at plata står av seg selv og er synlig. På plata klistres plakater, bilder, paroler, en løpeseddel osv. Dessuten er det ekstra fint når et FNL-flagg vaier over. Ved standen står det noen aktivister som selger materiell og samler inn penger til FNL (derfor blir stands ofte kalt stående demonstrasjoner). Her må en passe på god tid i forveien å ha nok folk, slik at en kan stå på standen i skift. Når det er rundt 20 kuldegrader, er et par timer nok på hver. Standen bør settes på et sted hvor det går flest mennesker. På enkelte steder må en søke politiet om tillatelse. Tillatelsen bør en ha i lomma når en står på standen, så ikke standen og aktivistene blir kjørt bort i Svartemaja (noe som har hendt i Oslo flere ganger).

MØTER. Lenger bak i bladet kan en finne foredragsholderlister. Hvis en FNL-gruppe ikke har noen på sitt lokale hjemsted som kan holde foredrag, kan de henvende seg til det nærmeste stedet som har laget foredragsholderlister. Det er alltid fint å vise filmer på møter hvis filmene er gode. Våre filmer er dessverre svært dårlige. Noen av dem ryker hele tiden, noen "snør" det på osv. De er gamle, og ikke å anbefale på åpne møter. Vi har imidlertid fått tilsagn fra Nord-Vietnam om at de kan sende oss flere nye filmer. Spørsmålet er bare om vi får dem i rimelig tid før Vietnam-uka. Vi skal holde gruppene orientert om dette. På møter er det fint å ha et bord hvor en selger materiell, og det er lett å samle inn penger. En kan også få noen til å lese opp dikt om Vietnam, kanskje kjenner dere også noen som er flinke til å spille og synge. Det er mye en kan finne på for å lage et vellykket møte, men det

krever at alt fra A til Å er nøye planlagt. Og, viktig: Hvis det skal holdes møter, husk å spre opplysninger om møtet god tid i forveien. F.eks. ved notis i lokalpressen, plakater og/eller løpesedler.

En kan også annonsere mindre diskusjonsmøter hvor en tar for seg et spesielt emne. Disse kan godt gå over to-tre kvelder eller liknende.

INNSAMLINGER. til Frigjøringsfondet behøver ikke bare tas på møter og stands. En kan godt ta egne aksjoner på dette. Som f.eks. å stå utenfor bedriftene om ettermiddagen. Ved slike aksjoner er det ofte larest å dele ut Vietnam-løpesedler om morgenen, hvor det også står at det blir innsamling samme dag, slik at folk vet hva innsamlingen dreier seg om. Hvis en er riktig heldig får en kanskje lov til å komme inn i matpausa for å samle inn, men dette viser seg å være en ytterst sjelden foreteelse. I det hele tatt bør en gå rundt med bøsser og materiell overalt på steder hvor det samles folk, som på møter, kafeer, sportstevner, utenfor butikken osv.

BLØDGIVERAKSJON. I forbindelse med innsamling til Frigjøringsfondet skaffer en blodgiveraksjon mange penger. Undersøk om stedets sykehus tar imot blodgivere. Det er vanlig at sykehusene betaler 35 kroner for $\frac{1}{2}$ liter. I Oslo ga en slik aksjon over 3000kr.

SKOLEELEVER. De som går på skole, kan spørre læreren sin om å få lov til å holde en innledning til diskusjon om Vietnam i klassen. Hvis det trengs informasjon til et slikt foredrag, kan f.eks. studiesirkelen vår lese.

ABONNEMENTSTEGNING. Vietnam-uka kan også brukes som en kampanje for å få folk til å tegne abonnement på For Vietnam, Vietnam Courier og Solidarity with Vietnam.

DEMONSTRASJON. På litt større steder er det mulig å arrangere en demonstrasjon. Det er en veldig fin og sterk avslutning på Vietnam-uka. Herved oppfordres alle FNL-vennlige mennesker i Norges byer til å arrangere en demonstrasjon. Bruk her folkefrontprinsippet og oppnå aksjonsenhet med alle Vietnam-vennlige deler av folket. Kontakt alt som finnes av organisasjoner og fagforeninger, send dem oppropet og innby til samarbeid på grunnlag av dette.

OM FLAGG. Foran forrige Vietnam-uke sydde vi mengder av flagg. Dette tok mye av tiden vår som kunne vært bedre nytta foran Vietnam-uka. Derfor har vi nå beslutta å ikke sy opp flagg til gruppene i landet. I steden gir vi her målene på den flaggstørrelsen vi bruker (de kan selvfølgelig lages mindre) slik at dere kan sy det dere trenger selv. Skikkelig flagg-silke er fryktelig dyrt, så vi syr av nylonstoff. Nylon-flagg er lettere å bære, dessuten holder de seg lengre rene. Sy først den røde og blå delen sammen. Stjerna sys på etterpå (på begge sider).



PUBLIKASJONER

For Vietnam er solidaritetskomiteens offisielle organ. Det utkommer ca. 4 ganger årlig i et opplag av 10 000. I bladet forsøker man å foreta analyser av den politiske situasjonen i Vietnam, av FNL og USA-imperialismen. Bladet tar også opp til behandling andre frigjøringsbevegelser som kjemper mot undertrykkelse. Nummer 1/69 som kommer ut til Vietnam-uka, vil ta for seg FNL, Natos rolle i Vietnam-krigen, en oppsummering av hva som har skjedd i Vietnam i den senere tida, og den norske regjeringas holdning til Vietnam-krigen.

Til Vietnam-uka kommer et spesialnummer om frigjøringsbevegelser. Det bringer en analyse av folkekrigens prinsipper, og tar for seg frigjøringsbevegelser som i dag har reist seg til kamp mot undertrykkerne.

Vietnam-nyheter er trykket én gang, nemlig i forbindelse med FNL's siste offensiv. Det er meningen at dette bladet skal komme ut regelmessig, for å dekke de nyheter som For Vietnam ikke får behandlet.

Bestill og spre disse bladene. Abonnementspris for For Vietnam og andre publikasjoner som Solidaritetskomiteen utgir, er kr. 15,- pr. år.

100 000 til FNL i 1969!

Solidaritetskomiteen for Vietnam samlet inn nesten 50 000 kroner til FNL i 1968. (Et fullstendig regnskap kommer i neste nummer av For Vietnam).

Dette er et godt resultat tatt i betraktning den lille propagandaen som er gjort omkring Frigjøringsfondet. Vi har aldri drevet en intensiv innsamlingskampanje til FNL, pengene til Frigjøringsfondet kommer jevnt og sikkert, men aldri i store mengder.

Men selv uten særlig propaganda har det altså kommet inn 50 000 kroner. Dette skulle tyde på at hvis vi intensiverer vår opplysning om Frigjøringsfondet, ville vi nå mye større resultater. Vår målsetting i 1969 må være det dobbelte! 100 000 til Vietnams folk! Hvordan skal vi oppfylle denne målsettinga?

Det hver og en kan gjøre, er å propagandere for Frigjøringsfondet blant sine bekjente på skoler, arbeidsplasser osv.

Til Vietnam-uka kommer det en brosjyre som legger stor vekt på å opplyse om Frigjøringsfondet. Denne må spres overalt hvor det er mulig. Det skal i samme forbindelse trykkes en Frigjøringsfond-plakat med store tydelige bokstaver og FNL's flagg i farger.

Gruppene bør bestille innsamlingsbøsser og bruke disse flittig på de forskjellige aksjonene. Saml inn penger overalt hvor det finnes møter, ta gjerne egne innsamlingsaksjoner på bedrifter og på dørene hos folk. Når dere samler inn på dørene kan de som gir penger skrive seg på en liste, slik at når dere sender lista til oss, kan de kontrollere at pengene er kommet fram ved å se på oversikten i For Vietnam.

Bestill plakater, løpesedler og bøsser!

100 000 til Vietnams folk i 1969!

Postgiro 20 50 32!

Foredragsholderliste fra Bergenskomiteen for Vietnam, Boks 2827,
5001 Bergen.

Eivind Blikstad
Egil Ertresvåg
Magne Espedal
Rune Fredh
Erling T. Gjeldsvik
Svein Holter
Erik Hovden
Kåre Johnsen
Brigt Kristensen
Svein I. Langhelle
Alf T. Larsen
Alf Lejon
Osvald Mo
Reidar Moberg
Gunnar Ottne
Johanna Schwarz
Terje Simonsen
Svein Soltvedt
Johan Sudmann
Øyvind Ulltang
Terje Walen
Tormod Øia

Merknader til foredragsholderliste om Vietnam:

De organisasjonene som ønsker å gjøre nytte av foredragsholderne våre, kan selv peke ut den foredragsholderen de ønsker. En vil likevel gjøre oppmerksom på at p.g.a. arbeidspress vil det ikke til en hver tid være mulig for enkelte av folka på lista å oppfylle de spesielle ønskene. Styret i Bergenskomiteen for Vietnam vil da foreslå alternative foredragsholdere.

Vi ber likeens organisasjonene om å oppgi hvilket emne innenfor Vietnam-spørsmålet de spesielt ønsker å få tatt opp.

For Bergenskomiteen for Vietnam
Svein I. Langhelle

Foredragsholderliste for Solidaritetskomiteen for Vietnam, Idungst. 5
Oslo 1.

Lars Allden
Jon E Anderson
Ulf Arnesen
Kari Austbo
Sveinar Bones
Odd-Erik Germundsson
Jorun Gulbrandsen
Torstein Haldorsen
Liv-Sissel Holmberg
Håvard Hvalen
Svein Johansen
Arild Johansen
Per-Ole Johansen
Svein Johnsen
Torbjørn Kalberg
Anne Kristoffersen
Bjørn Lindgren
Per Eggum Mauseth
Harald Minken
Leif Nordlie
Anne Noack
Anne Orstad
Harald Rekkedal
Rosa Seierstad
Vigdis Vollset
Finn Aasheim.

Gi beskjed om hvilket emne dere helst vil ha tatt opp.

solkom.

Foredragsholderliste for Trondheim FNL-grupper, Boks 1207, 7001 Trond-
heim.

Rune Skarstein
Einar Bratseth
Sæmund Fiskvik
Arnulf Kolstad
Einar Jetne
Tore Birkeland

BESTILLINGSLISTE

Artikkel	stk.pris	Antall	Sum
Generell løpeseddel(FNL med vekt på fondet)	kr.0,04		
Opprop for Vietnam-uka (løpeseddel)	kr.0,04		
Frigj.fondplakat(med FNL-flagg i farger,A3)	kr.0,20		
Vietnam-uka-plakat(i grønt satinert papirA3)	kr.0,15		
For Vietnam (nytt nummer)	kr.1,00		
Spesialnummer av For Vietnam (frigjøringsbev.)	1,00		
Nyhetsblad nr. 1/69	kr.0,50		
Ho Chi Minh (artikler,taler,dikt)	kr.2,00		
FNL-jakkemerker	kr.1,00		
FNL-oblater (farger, 15øre til fondet)	kr.0,20		
FNL's politiske program	kr.1,00		
Vietnamesiske frimerker(pr.ark)	kr.1,00		
Befria Sødern (svensk Freedom Singers-plate)	kr.25,00		
Innsamlingsbøsser	kr.3,00		
Vietnam Courier (engelsk)	kr.0,50		
Studiesirkel om Vietnam (9brev)	kr.5,00		
Ønsker foredragsholder			

Vær ute i god tid med bestillingen!

TOM SIDE

OM IMPERIALISME - ET DEBATTINNLEGG AV

TORBJØRN KALBERG.

FNL-gruppene og de lokale solkom-avdelingene begynner nå å bli fastere organisert. De er bedre i stand til å arbeide enn noen gang før. Flere og flere grupper har også satt i gang studievirksomhet. Dette er derfor et riktig tidspunkt å diskutere parolene til Solkom på. Spesielt viktig må det være å ta for seg parolen: "Bekjemp USA-imperialismen".

Hvordan kan vi finne ut noe om USA-imperialismen? Amerikanernes napalmbombing og folkemord i Vietnam - er det imperialismen, eller er de dette bare ytringsformer for imperialismen?

Når vi fordømmer USA's krigsforbrytelser i Vietnam, angriper vi aa imperialismen, eller forveksler vi måten imperialismen kommer til syne på med sjølve imperialismen?

Mange "kritikere" av Vietnam-krigen går imot amerikanernes grusomheter uten å gå imot opphavet, årsaken til grusomhetene, uten å angripe USA-imperialismen.

Det er omtrent som å betrakte USA's krigføring som et misforstått engasjement, et tragisk feilgrep. Slike "forklaringer" er bare egne til å forvirre og dekke over USA's egentlige interesser i Vietnam.

Imperialismen er alltid konkret, dvs. den viser seg alltid tydeligst på et bestemt sted, et sted som står i brennpunktet for klassekampen i verden. For øyeblikket er dette stedet Vietnam. Her er kampen mellom verdens folk på den ene sida og USA-imperialismen på den andre sida hardest.

Det er viktig å huske på dette, at imperialismen er mest framtrædende på et sted. Vi har aldri bekjempe imperialismen i løse lufta. Angrepet må alltid rettes ut fra en bestemt konflikt som viser klart hvor motsetningene i verden går. I dag er det folkekrigen i Vietnam. I morgen kan det være folket i Thailand, Burma, Indonesia osv, som seirer i kampen mot USA-imperialismen.

Imperialisme og kolonialisme er ikke noe som har oppstått i løpet av de siste par hundre åra. For flere tusen år siden fantes det samfunn som var grunnlagt på slaveri og som hadde kolonier til å forsyne seg med mat og råstoffer. Romerriket f.eks. var en slik stat. Militærvesenet var sterkt og hadde til oppgave å slå ned opprør overalt i det store imperiet, enten det var slaveene i Roma eller folkene i koloniene som satte seg opp mot undertrykkerne. Dette var et imperialistisk samfunn.

Men de store forskjellene mellom det sosiale og økonomiske systemet i et slavesamfunn som romerriket og et høyt utvikla kapitalistisk samfunn som f.eks. USA i dag gjør allikevel at det ikke er den samme slags imperialisme det er snakk om.

Når vi snakker om imperialisme i dag så tenker folk flest på det kappløpet om kolonier, om nye landområder som foregikk mellom de ledende europeiske statene mot slutten av forrige hundreår. Denne perioden var fylt av mange overgrep mot folkeslag i andre verdensdeler. Slik får vi det i hvert fall gjengitt i skolebøkene. Men hva lå bak dette kappløpet?

"Ute i koloniene må vi statsmenn få tak på nye landområder for å ordne opp i hjemlandets befolkningsproblemer; vi må skaffe oss nye markeder for de varene som blir produsert i fabrikkene våre. Imperiet er som jeg alltid har sagt først og framst et praktisk spørsmål."

Hvis man vil unngå borgerkrig - da må man bli imperialist."

Denne likeframme uttalelsen stammer fra Cecil Rhodes (mannen som sammen med engelsk storkapital arbeidet for å få herredømme over Sør-Afrika)

Denne forklaringa han ga sier oss ganske mye om hva som lå til grunn for konkurransen mellom England, Frankrike og Tyskland om å dele ver-

den mellom seg.
La oss se nærmere på forholdet i Europa ved århundreskiftet. Ganske store forandringer hadde skjedd siden frihandelsperioden ved midten av hundreåret. England var ikke lenger den eneste industristaten av betydning, og det var ikke lenger mulig for de engelske kapitalistene å konkurrere på utenlandsmarkedet uten å møte høye tollmurer. Dette ble for hardt for den enkelte kapitalist og monopoler trådte inn i stedet.

Dette varakkurat det motsatte av det frihandelsideologene hadde hevdet var den egentlige kapitalismen. De nasjonale bevegelsene på 18-hundretallet hadde vært virkelige massebevegelser og trakk større lag av befolkninga inn i politikken enn noengang før gjennom deltaking i aviser, debatt og parlamentet. Men nå ved begynnelsen av 19-hundretallet var kampen for de nasjonale rettighetene stivna i fastlagte forfatningssystemer som ikke ga rom for noen slags demokratiske massebevegelser. Gjennom utvikling av industri og varehandel var det blitt skapt uoverkommelige motsetninger mellom dem som satt med makta over produksjonsredskapene - kapitalistklassen - og de som ikke hadde noe annet å livnære seg med enn å selge arbeidskrafta si til kapitalistene - proletariatet. Industrialiseringsprosessen førte til at det ikke lenger lot seg gjøre å omsette kapitalen med skikkelig profitt innenfor hvert enkelt land. Levekostnadene ble større og motstanden mot kapitalistene økte.

Grunnlaget for den kapitalistiske produksjonen var ikke lenger til stede, i og med at frikonkurransen på markedet mellom uavhengige kapitalister ble avløst av sentraldirigerte monopoler. Kapitalismen sto altså foran sitt sammenbrudd. Slik var situasjonen i Europa ved begynnelsen av dette hundreåret. Historiebøkene forteller oss at imperialismen nå var slutt. Dette synet har bare til hensikt å føre oss bak lyset. Ved å svartmale fortida og det som ikke lenger eksisterer oppnår historieskriverne å trekke oppmerksomheten vekk fra dagens forhold. Virkeligheten forkludres og tåkelegges. Vansker legges i veien for dem som vil granske og avsløre de motsetninger som eksisterer også i dag. I stedet for å si at imperialismen varte fra 1880 - 1900 og så ferdig med det, må vi - om vi vil være vitenskaplige og holde oss til anna enn historieforvrengninger - si med V.I. Lenin at imperialismen er et bestemt utviklingstrinn i kapitalismen. "Imperialismen er navnet på det stadiet av den kapitalistiske utviklinga da finanskapital og monopolene dominerer, da oppdelinga av verden mellom de internasjonale sammenslutninger av storbedrifter har begynt og da oppdelinga av hele kloden i interessessfærer mellom de forskjellige kapitalistiske stormakter er fullført."

Vi ser altså ut fra dette at imperialismen slik vi her forstår den nok er en historisk epoke, men at denne epoken så langt fra er avslutta slik makthaverne i dag vil ha oss til å tru.

Vi må derfor ta avstand fra dem som svartmaler fortida utelukkende for å hvitvaske den nåværende imperialismens ugjerninger.

All kritikk som ikke ser sammenhengen mellom imperialismen og forfallet i kapitalismen er i beste fall fromme ønsker - i verste fall bevisst å føre folk bak lyset.

Vi må altså være forsiktige, foreta grundige sjølstendige vurderinger for å finne fram til åssån forholda virkelig er. Dette er vanskelig i seg sjøl og det blir ikke lettere når historiebøkene alt i ett gir oss ufullstendige og villedende opplysninger.

IMPERIALISMEN I DAG.

Hva har vært karakteristisk for imperialismen fra hundreårsskiftet - da kampen om den vestlige verden omtrent var avslutta og fram til i dag da Asia, Afrika og Latin-Amerika står i brennpunktet for imperialismens maktutøving?

Den første store imperialistiske krigen fra 1914 - 18 som var resultatet av den harde konkurransen de kapitalistiske landa forte for å sikre seg kontroll over landområder som kunne motta kapitaloverskuddet det ikke gikk an å sikre seg profitt for i hjemlandet.

Perioden i mellomkrigsåra var prega av imperialismens forhatte kontroll over verden med unntak av Sovjetunionen som var til stor oppmuntring for folket i de undertrykte nasjonene i deres kamp for sjølbestemmelse og uavhengighet.

Etter den andre store imperialistiske krigen fra 1939-45 og nazismens nederlag blei maktforholda endra. Det russiske folket hadde i avgjørende grad bidratt til å knekke nazismen. Opprettinga av folkedemokratiene i Øst-Europa svekka imperialismen ytterligere.

Og da det frigjorte Kina i 1949 kasta alle fremmede agenter og imperialistiske tropper ut av landet var dette ei enorm oppmuntring for verdens folk.

Allikevel er imperialismen anført av USA framleis uhyre mektig. Gjenom tusen knep prøver den å holde kontrollen over folka i alle deler av verden. Utbyttinga av de fattige landa i Asia, Afrika og Latin-Amerika øker stadig og tar hele tida nye former.

"Småborgerlige kritikere av kapitalismen sier ofte at hvis vi bare kunne utvikle jordbruket, da behøvde ikke verdens folk sulte, og vi ville ikke hatt noe kapitaloverskudd det var vansker med å få omsatt. Men hvis kapitalismen gjorde dette da ville den jo ikke være kapitalisme mer. Det er jo nettopp denne ujamne utviklinga av næringsgreinene og alle menneskene som lever på grensa av sultedøden som er både betingelsen for og folgene av denne produksjonsmåten. Så lenge kapitalismen eksisterer vil kapitaloverskuddet ikke bli brukt til å heve levestandarden for massene i et land; dette ville jo bety mindre profitt for kapitalistene. Nei kapitaloverskuddet blir brukt til ytterligere profittøkning ved at det eksporteres til land der folket har en lav levestandard." (Lenin: Imperialismen, kapitalismens høyeste stadium.) Investeringene i disse landa gir nemlig mye større profitt enn om kapitalen blei plassert i USA eller Vest-Europa. Denne ekstraprofitten fra de underutvikla landa er en av de viktigste kraftkildene til monopolkapitalistene.

Det er ikke mulig å unngå ytterligere forverring av den økonomiske situasjon i disse landa så lenge de maktforholda som rår blir opprettholdt. Dette ses tydelig av at tilogmed det kapitaloverskuddet som ikke trekkes vekk fra et land for å investeres i lønnsomme forretninger i utlandet, blir plassert i bedrifter som kan skaffe det nasjonale storborgerskapet kortsiktig profitt uten at grunnlaget for samfunnets økonomi endres. Denne kapitalen blir oftest plassert i bygging av vegger, kaianlegg, flyplasser o.l. som er nødvendig for at landet skal kunne trekke til seg ytterligere utenlandsk kapital, men fullstendig uhensiktsmessige når det gjelder å bedre levevilkåra for folket. Industristrukturen retter seg etter eksportindustriens behov for varer som lar seg omsette på verdensmarkedet, dvs at produksjonen vesentlig blir innretta på matvarer og mineraler. De industriproduktene landet er avhengig av men ikke kan produsere sjøl er svært dyre, og prisen for de varene de selger for å skaffe seg disse synker stadig.

Landa blir mer og mer avhengig av lån fra utlandet, fra utenlandske storkonserner og regjeringer. På denne måten blir den skeive økonomiske utviklinga opprettholdt.

Et av de nyeste forsøka på å trekke folks oppmerksomhet vekk fra den nødvendige økonomiske utplyndringa av de underutvikla landa er den såkalte U-hjelpe.

Når vi skreller bort alle humanitære fraser står vi igjen med at u-hjelp er lik utbyttingshjelp. Dette vises klart ved at u-hjelp utbyttingshjelp. Dette vises klart ved at U-hjelpe først og framst har til oppgave å skape et godt marked for de varer som produsereas i de kapitalistiske land.

President Eisenhower sa allerede i 1953: "Enda om vi er sterke, behøver vi markeder ute i verden for å omsette overskuddsproduktene fra jordbruket og fabrikkene våre. Samtidig trenger vi råvarer fra disse fremmede landa for å kunne drive jordbruk og fabrikkvirksomhet." Det er alltså et gjensidig avhengighetsforhold mellom de høyst utvikla kapitalistiske land på den ene sida og de råvareproduserende U-landa på den andre? Nei, ikke helt.

Riktignok mottar de underutvikla land penger fra "de rike land som lever i overflod". Men fra offentlig statistikk i USA kan vi hente opplysninger som forteller oss at i åra 1950-65 så var inntektene av amerikanske investeringer i u-land nesten tre ganger så store som den opprinnelige innvesterte kapitalen.

Det 1967 utgjorde USA's "hjelp" til underutvikla land for å få igangtatt skikkelig levedyktig kapitalistisk økonomi der, bare ca. 10% av de amerikanske krigsomkostningene i Vietnam samme tidsrom.

Utviklingshjelp er såleis en sammensmelta del av den internasjonale utbyttinga.

Det lønner seg ganske enkelt for de høgst utvikla kapitalistiske landa å investere kapital i fattige land. Profitten av disse investeringene er nemlig raskere enn profitten og handelen på det internasjonale markedet.

Dette gjelder også for Norge. Også norske kapitalinteresser finner seg etterhvert til rette i land med lite utbygd industri, og regjeringer uten annen støtte enn den de får fra Pentagon i USA. Her kan den norske monopolkapital - et godt eksempel er Borregaards Brasilprosjekt - høste fruktene av propagandaen om at de fattige folka sulter fordi vi spiser så mye. Nå ser vi av vår overflod ved å opprette fabrikker f.eks. i Brasil. Hulheten i den norske "humanismen" viser seg klart også ved at Norge av alle krefter motsetter seg at det skal bygges ut handelsflåter i U-landa. Dermed kunne jo landa få en bedre valutasituasjon i og med at de da slapp å betale norske skipsredere for frakt av de varene de kjøper fra de kapitalistiske land. Men de norske redere har så stor inntekt at de naturlig nok ikke ønsker å gi slipp på den. Dermed kommer vi opp i den oppklarende situasjon at de som til sjunde og sist tjener på at "Norsk Utviklingshjelp" gir penger til forskjellige land ikke er befolkninga i disse landa - men de norske skipsredere og deres reaksjonære forbundsfeller i regjeringene i disse landa. Hovedskillelinja i verden i dag går ikke mellom de rike og de fattige land, alik de mange humanitært orienterte protestbevegelser av forskjellig slag vil ha oss til å tro.

Heller ikke er motsigelsen mellom den sosialistiske og den imperialistiske leir den viktigste.

Hovedmotsigelsen i verden i dag går mellom folket i de undertrykte nasjonane og imperialismen. Grunnen til at de "rike" står mot de "fattige i tredje verden" kan festne seg er at stormsentret for hovedmotsigelsen i dagens verden er å finne i Asia, Afrika og Latin-amerika.

Men de siste års hendinger i Vest-Europa og USA viser kapitalismens krise. Statsapparatet og særlig militærvesenet er i den seinere tid blitt styrket i de imperialistiske land - med den klare målsettinga å undertrykke folket i disse landa. (Kuppet i Hellas, unntakstilstanden i Spania, hæravdelinger rundt Paris under mai-revolusjonen i Frankrike og den alminnelige økte bruk av politi mot demonstranter er eksempler på dette) La oss derfor ikke innbille oss at "staten vår er snill" og at det bare er mangel på kunnskap eller vilje hos makthaverne som er årsaken til den stadig økende utbyttinga av verdens folk.

Imperialismens beste støttespillere er nettopp slike velmenende kritikere som betrakter imperialismens krigsherjinger som ulykkestilfeller og utslag av tragiske feilgrep, misforståelser osv.

Den ulike utviklinga til de kapitalistiske landa har også fort til skjerpa konkurranse mellom grupper av monopolkapitalister innenfor hvert enkelt land. Også folket i Europa er pffer for kapitalismens jakt etter stadig nye markeder. EEC, EFTA og andre økonomiske samarbeidsformer på topplanet viser dette tydelig.

USA-imperialistene er den felles fienden for hele verdens folk. Også blant de kapitalistiske landa blir USA-imperialistene stadig mer og mer isolert. Riktignok er USA-imperialismen sterk, den gir inntrykk av å ha kontroll over store deler av verden. Men har den ressurser nok til både å undertrykke verdens folk samtidig som forholda skal legges til rette for opprettholding av kapitalismen gjennom industrialisering av den økonomisk svakt utvikla del av verden? Kanskje er USA-imperialismens ressurserutilstrekkelige nettopp fordi den må være på vakt over alt bestandig for å bygge imperiet sitt?

USA-imperialismen kan jo bare frigjøre en del av styrkene sine for å slå ned opprør hos et folk den fortsatt ønsker å ha kontroll over. På denne måten overanstrenger USA-imperialismen seg, den svekkes hver gang den møter motstand. Den biter over mer enn den klarer å svelge. For når den presses hardt et sted, må den løsne grepet sitt på andre steder.

USA-imperialismen er en kjempe som nok er mektig, men som vil falle om hele verdens folk samler seg til kamp mot den. Noen kan slå den i hodet, andre i beina osv. Verdens folk synes svake, men på lengre sikt vil massene vokse i styrke og lære seg til å bekjempe imperialismen på alle måter.

I motsetning til de amerikanske soldatene som kjemper en krig langt kjemnefra og skjønner at ikke alt er slik generalene sier, - så kjemper verdens folk alltid der de har levd hele livet. Frigjøringsfronten i Vietnam f.eks. vet at kampen gjelder det vietnamsiske folkets rett til fortsatt å leve slik det selv finner for godt.

En slik hær er uovervinnelig. Samme hvor svake frigjøringsbevegelsene kan synes, så er de i virkeligheten sterkere enn USA-imperialismen.

De nasjoner som har vunnet seier i kampen mot imperialismen skal selvsagt gi full støtte til dem som ennå kjemper. Men fremmed hjelp kan aldri erstatte egen kamp.

Hvis folket ikke selv løser sine egne problemer, hvis folket ikke har tillit til seg sjøl, men synes "alt her hjemme er dårlig i forhold til utlandet", Hvis folket er fullstendig avhengig av hjelp utenfra - da vil revolusjonen aldri seire.

Kampen som føres av hver enkelt folk mot undertrykkerne er like nødvendig uansett hvor sterk støtte som gis fra sosialistiske land. Folkekriker i alle land må føres av folket sjøl.

Imperialismen kan seire et sted en gang og ha framgang et annet sted, men til syvende og sist er den dømt til undergang fordi den uanbrutt skaper betingelsene for sitt eget nederlag.

Vietnamarbeidet i Danmark.

I desember hadde de danske Vietnam-komiteene samlet seg til landskonferanse der de valgte en landsledelse for å koordinere komiteens arbeid. Den politiske linja ble nøye diskutert. Det store flertallet på konferansen framholdt at Vietnamkrigen ikke var noe enestående tilfelle, at denne krigen ikke måtte ses som en isolert hendelse. De mente at Vietnamkrigen var et utslag av USAs økonomiske politikk som gikk ut på å sikre seg de ikke-industrialiserte landas råvarer. De anså derfor Vietnam-krigen som et utslag av en generell imperialistisk politikk fra USAs side, og mente at det var en viktig oppgave for Vietnam-komiteene å gjøre det danske folket oppmerksom på dette.

Foruten å uttrykke sin fulle støtte til FNL, vedtok de også en parole om å bekjempe den amerikanske imperialismen. Da dette siste ble vedtatt forlot et mindretall konferansen. Og som i Norge - så også i Danmark. De som ikke ville bøye seg for parolen om å bekjempe den amerikanske imperialismen, har nå tatt initiativet til dannelsen av en ny Vietnam-bevegelse og en ny Vietnam-innsamling. Denne har tilslutning fra LO, det danske kommunistpartiet og Radikale Venstre.

Det sies nå fra denne kanten at landskonferansen var tilfeldig innkalt. Dette høres rart ut, for to representanter for Solidaritetskomiteen var tilstede på denne landskonferansen (også de svenske FNL-gruppene var representert). Det var ingen (altså heller ikke fra mindretallet) som da påsto at konferansen var innkalt på ugyldig grunnlag. Landskonferansen ble enstemmig lovlig satt.

Om parolen om å bekjempe den amerikanske imperialismen, sies det nå av utbryterne bl.a. at denne parolen trekker oppmerksomheten bort fra det vesentlige, nemlig USAs krig mot Vietnam. Men utbryterne må vel også vite at De danske Vietnam-komiteene også har andre paroler, som betingelsesløs støtte til FNL og at de krever USA ut av Vietnam?

Dessuten har De storkøbenhavnske Vietnam-komiteer i lang tid før landskonferansen brukt parolen om å bekjempe den amerikanske imperialismen i et demonstrasjonstog der det gikk over 20 000 mennesker! Vitner dette om at parolen "trekker oppmerksomheten bort fra det vesentlige"?

De danske Vietnam-komiteene har aktivistene, de har viljen til aktiv innsats på grunnplanet, og de har gjennom lengre tid holdt en rekke vellykkede aksjoner. De kommer sikkert til å nå store seire i deres kamp for støtte til FNL og alle undertrykte folk!

POLITISK GRUNDLAG FOR DE DANSKE VIETNAMKOMITEER vedtaget på konferansen 8/12 1968.

- 1 Vietnamkomiteerne ser det som sin hovedoppgave at styrke solidariteten med det kæmpende vietnamesiske folk, hvis kamp vi anser for at være afgørende i det anti-imperialistiske opgør. Det politiske grundlag for vor solidaritet er 4 og 5 punktserklæringerne samt erkendelsen af Vietnamkrigens karakter som et led i USAs forsøg på at undertrykke den tredje verden.
- 2 Vietnamkomiteerne påtager sig at udbrede kendskabet til det vietnamesiske folks kamp, til dens politiske grundlag og dens militære sejre, at udbrede kendskabet til folkenes solidaritetsbevægelser, samt at udbrede kendskabet til den amerikanske imperialismes undertrykkelse af folkenes frihedskamp overalt i verden.
- 3 Vietnamkomiteerne påtager sig at yde direkte støtte til det vietnamesiske folks kamp gennem pengeinnsamling og ved at angribe den fælles fjende - USA-imperialismen - overalt hvor den formulerer sig også under vore egne politiske vilkår. Vi anser i denne forbindelse den politiske kamp mod NATO og afsløringen af amerikansk infiltrasjon i dansk erhvervsliv og politik for væsentlig.

Om arbeidet i Oslo.

Utenom demonstrasjonen mot Saigon-quislingene 27. februar har ikke Vietnamarbeidet i Oslo vært prega av de store hendingene sia nyttår. FNL-gruppene er inne i en reorganisierungs-, oppbyggings- og konsolideringsperiode. Dette arbeidet er delvis vellykka hittil.

Mest positiv er den bredda studiearbeidet etter hvert har fått. Et talls lærere (studenter) har gått gjennom Vietnamstudiesirklen, og er foreløpig fordelt på ca 10 grupper som omfatter rundt 200 FNL-aktivister, som på denne måten skaffer seg større innsikt i Vietnamkrigen og USA-imperialismen. Positivt er det også at en del grupper har forstått nødvendigheten av å tillempe enhetsfrontlinja, og slik vokst seg store og sterke. Disse gruppene viser seg naturligvis som de dyktigste også når det gjelder aksjoner av ulike slag.

På minussida må det sies at det fortsatt er vansker med å få bygd opp en skikkelig struktur for FNL-gruppene. Noen grupper er døde og noen arbeider svært dårlig. Som det går fram ovafor, har det avgjort vært framgang, men ikke på så brei front en kunne ønske foreløpig. Spørsmål som en må vurdere, er om det i det heile tatt skal satse på bydelsgrupper, om en istedenfor skal satse på skolegrupper. (De mest aktive gruppene er skolegrupper.)

På enkelte skoler har folka hatt vansker med å få starte FNL-grupper. Reaksjonære i skoleledelse og elevråd gjør alleslags halseslause krumspring for å hindre elevene i å organisere støtte til Vietnams folk. Det trengs en diskusjon om åssen vi skal møte denslags problemer.

Arbeidet med Vietnam-uka 14 - 20 april er kommet i gang, og opplegget blei diskutert på et allmannamøte 27.2. Foreløpig har vi tenkt oss et møte om Black Panthers i USA søndag 13.4. Mandag har gruppene dørsalg, tirsdag blir det Asia-møte med hovedvekt på Thailand og Laos. Onsdag er det på nytt dørsalgaksjoner. Torsdagen er satt åpen pga Teenage Fair. Fredagen planla vi et møte om demonstrasjoner, vold og politi. Vi ville ha Hirsti (RED. Arbeiderbladet, kjent for å sammenlikne FNL-aktivister med nazister), politimester Gjerde og justisministeren (kimmentar overflødig) til et panel. Dette ser nå ut til å falle bort, i og med at folka ikke er villige. Istedenfor forsøker vi nå å ordne et møte med desertører fra Sverige. Søndag 20.4 blir det som vanlig demonstrasjon og åpent møte. Representanter fra FNLS informasjonskontor i Stockholm er innbudt til møtet. På en av dagene i uka kjører vi muligens en kunstauksjon, og på allmannamøtet kom det fram et forslag om at vi har et salgslokale for Vietnam-materiell åpent heile uka..

Dette er et reint foreløpig program, og må gjennomdrøftes grundig og i detalj. Ellers er situasjonen mye bedre enn tidligere når det gjelder planlegging av løpesedler, plakater etc. som vi denne gangen vil ha ferdig i god tid.

Reidar T. Larsen angriper Solidaritetskomiteen.

Like etter nyttår, i FRIHETEN nr. 4 for 1969, hadde NKP-formannen Reidar T. Larsen et direkte og meget uforsonlig angrep på Solidaritetskomiteen for Vietnam, våre paroler og vår organisasjonsform. Som en vil se av de gjengitte dokumenter annet sted i bladet gjentar han for det meste de samme påstander som Arbeiderbladet lanserte like etter SOLKOMs landsmøte for nærmere halvannet år sia, påstander som gjentatte ganger er tatt opp i SOLKOMs publikasjoner og uttalelser, og tilbakevist.

Men ettersom dette angrepet bare er en konsekvens av Reidar T. Larsens

tidligere opportunistiske linje i Vietnam-arbeidet, er det likevel nødvendig å gjendrive den. Jeg håper ellers at gruppene vil sette seg inn i spørsmålene og gjerne sende SOLKOM sine kommentarer i sakas anledning.

Står NKP bak Reidar Larsens angrep ?

Det er viktig allerede innledningsvis å slå fast at RTLs angrep på Solidaritetskomiteen aldri er blitt støttet i form av offentlige vedtak i NKPs ledende organer. Angrepene er skrevet av ham selv under forskjellig navn eller signatur, f.eks. Retor. Videre er mange NKP-medlemmer aktive i FNL-grupper og Vietnam-komiteer, og sitter i SOLKOMs sentrale ledelse. RTLs angrep på "ekstremistledelsen" i SOLKOM rammer derfor også dem.

I sitt siste angrep på SOLKOM hevder RTL at SOLKOM er "sektersk" og legger i den forbindelse særlig vekt på tre saker: 1) SOLKOM er basert på grunnorganisasjoner med individuelt medlemsskap, 2) SOLKOM har parolen "NATO ut av Norge" og "Bekjemp USA-imperialismen" og 3) SOLKOM angriper "Vietnambevegelsen i Norge"!

Hvorfor FNL-grupper ?

RTL ser SOLKOMs organisatoriske oppbygging som "outrert sektersisme", medlemsordning og FNL-grupper framstår for ham som en "utrolig ide". Er SOLKOMs organisasjonsform bare resultat av en tilfeldig ide ? Sjøl sagt ikke. Forutsetninga for et aktivt Vietnam-arbeid, er en organisert aktivitet og organiserte aktivister som opptrer enhetlig. Uten at de er organisert i lokale enheter (FNL-grupper) ville det være umulig å drive noe koordinert, jamn aktivitet. Også rekrutteringa av kadre i Vietnam-arbeidet forutsetter en organisasjon, både lokalt og sentralt som kan summere og bearbeide erfaringer og ta felles initiativ, og skolere aktivistene. Videre sikrer SOLKOMs organisatoriske oppbygging helt og fullt aktivistenes demokratiske rettigheter, slik at det er de som gjør arbeidet som bestemmer politikken, ikke tilfeldige byråkrater på partikontorer, eller lønnete funksjonærer. På denne måten får en dessuten stoppet folk som tror de kan høste partipolitisk profitt på Vietnam-aktivistene.

Men selv om man må løse medlemsskap for å bli med i en FNL-gruppe er det ikke dermed sagt at folk som av en eller annen grunn ikke vil bli medlem, ikke kan drive Vietnam-arbeid. FNL-gruppene ser det som sin viktigste oppgave å akkrivisere dem som ikke er medlemmer og vinne tilhengere. De tar lokale initiativ, arrangerer møter og aksjoner for å tale det Vietnamesiske folks sak. På den måten utgjør FNL-gruppene og de organiserte Vietnam-aktivister bare fortroppen i en bevegelse, som sjøl sagt omfatter mange, mange flere enn de organiserte. På den måten er organisasjon og medlemsskap bare et middel til å skape økt aktivitet, ikke noe mål i seg sjøl.

NATO ut av Norge !

For å komme fram til en riktig linje i Vietnam-arbeidet er det nødvendig å finne fram til hvilke motsigelser som gjør seg gjeldende, å finne fram til hvem som fører en rettferdig forsvarskrig og hvem som fører en urettferdig angrepskrig. Etter å ha studert krigens bakgrunn og utvikling er Solidaritetskomiteen kommet fram til at Vietnams folk fører en rettferdig krig mot de amerikanske imperialister. Men USA-imperialismens aggresjon mot det vietnamesiske folk er ikke noe isolert fenomen. Den driver også aggresjon mot andre folk; og etter som den er tilføydd det ene harde slaget etter det andre i Vietnam har den f.eks. intensivert sin krig mot Vietnams nabostater, Thailand og Laos. Dette viser oss at USA-imperialismen har sine verdensomspennende interesser, og at aggresjonen i Vietnam ikke er noen tilfeldig feiltagelse. Til å forsvare sine interesser har USA-imperialismen opprettet et helt nett av allianser og avtaler, som f.eks. NATO, SEATO og andre.

Også FNL er klar over at den kampen de fører er av avgjørende betydning også for andre undertrykte folk og nasjoner. Og omvendt: Kampen

som føres mot den amerikanske imperialismen i andre deler av verden er en del av det vietnamesiske folks kamp.

I tråd med dette skriver FNL i sitt politiske program om USA-imperialismens militære allianser:

"Ta aktivt del i kampen for å bidra til å beskytte verdensfreden. Bekjemp de krigshissende og aggressive imperialister ledet av den amerikanske imperialismen. Forlange oppløsning av de eksisterende aggressive militærblokker og militærbaser, og forlange at utenlandske militærbaser således blir trukket tilbake."

Dette var FNLs syn på saken. Likevel tar RTL seg den uhørte frihet å framstille det som at han taler det vietnamesiske folks sak, når han angriper SOLKOM og kaller oss for sekterister fordi vi tar opp kamp mot NATO, som er ledet av USA-imperialistene, det vietnamesiske folkets bitreste fiender !

Men dengang på "Vietnambevegelsens" stiftelsesmøte, da Ola Teigen holdt en lang forvarstale for NATO, protesterte ikke RTL. Heller ikke da de innbitte NATO-tilhengerne P.Mentsen, Gunnar Garbo og Trygve Bratteli talte på et møte i "Vietnambevegelsen". Eller da Torbjørn Berntsen i "Vietnambevegelsens" navn den 20. desember skamroste USA-imperialismen og framstilte aggresjonen i Vietnam som et "kolossalt feilgrep", var det ingen protest fra RTL. Slike eksempler kunne en nevne i fleng.

SOLKOM angriper "Vietnambevegelsen".

I artikkelen "Venstreutskielser i massearbeidet" lager RTL en tåredryppende framstilling om "Vietnambevegelsens" forhold til SOLKOM:

".....Vietnambevegelsen med ledere som ser nødvendigheten av å reise de mer passive, brede sympatiststrømninger til aktivitet" ... blir "møtt med de mest forkastelige motaksjoner fra ekstremistledelsen i Solidaritetskomiteen når den arrangerer demonstrasjoner og møter."

RTLs demagogi ser ut til å være uten grenser! Etterat endel av de nåværende ledere i "Vietnambevegelsen" led nederlag på SOLKOMs første landsmøte, var de seinere med på å piske opp en pressehets mot SOLKOM som omfattet samtlige dagsaviser (omtrent) i landet. Selv om SOLKOM sendte ut flere pressemeldinger for å motbevisne påstandene var det nesten ingen aviser som tok dem inn.

Foran 20. desember i fjor kjørte "Vietnambevegelsen" en måneds hetskampanje mot SOLKOM i hele AP-prensa, og også i åpent reaksjonære organer som Verdens Gang. Dette fortier RTL. Han fortier også det faktum at SOLKOM har forsvart seg mot angrep fra "Vietnambevegelsen", og at vi ved løpebladsutdelinger har konsentrert oss om det faktum at "Vietnambevegelsen" bare yter en skinnstøtte til Vietnam, at de setter humanitære betingelser for de penger de samler inn osv. Alt sammen klare politiske kjensgjerninger. SOLKOM har imidlertid bare aktivistene og sine riktige politiske paroler å stole på, mens "Vietnambevegelsen" naturlig nok finner støtte i den USA- og NATO-vennlige pressa. Slik gjør RTL svart til hvitt og omvendt.

RTL angriper også de danske Vietnam-aktivistene !

Som i Norge, har også de krefter i Danmark som vil føre Vietnam-arbeidet inn på en halv-pasifistisk, byråkratisk linje, tapt overfor Vietnam-aktivistene. Det skjedde på en konferanse for De danske Vietnam-komiteer i slutten av 1968. Samtidig brøt en handfull byråkrater ut, rottet seg sammen med andre byråkrater og "kjente menn" og stiftet en splittelsesorganisasjon, "Frit Vietnam". Også denne gruppa gir RTL sin støtte og skriver i et referat fra kongressen til "Danmarks kommunistiske Parti":

"Mellom annet var enkelte av bevegelsens (De danske Vietnam-komiteer) paroler som "Bekjemp USA-imperialismen" sterkt kritisert fordi den avledet oppmerksomheten fra hovedårsaken: USAs krig mot det vietnamesiske folk. Paroler av dette slaget hindrer oppslutning fra be-

tydelige¹ deker av befolkningenDet er nå tatt initiativ-
et til en ny bevegelse som har fått en meget bred bakgrunn ..."
(FRIHETEN nr. 8 - 1969.)

Konklusjonen må bli at NKP-formannen Reidar T. Larsen konsekvent mot-
arbeider den militante bevegelsen til støtte for Vietnams folk. I
stedet har han alliert seg med, og støtter opp om den falske "Vietnam-
bevegelsen", som nekter å ta opp en konsekvent kamp mot det vietnam-
esiske folks bitreste fiender, USA-imperialismen.

Svein Johnsen.

Landsmote i SOLKOM i mai.

I følge SOLKOMs lover skal landsmotet innkalles med minst 2 måneders
varsel. Derfor har SOLKOM berammet landsmotet 1969 til pinsa, den 25.
og 26. mai. Vi kommer imidlertid nærmere inn på landsmotet i et seinere
nummer av FNL i Norge nærmere sommeren.

BULLETINER

I løpet av den seinere tid har SOLKOM utgitt to interne bulletiner
til bruk som studiemateriale og diskusjonsopplegg for gruppene. Den
første er en dokumentasjon om folkefrontsarbeid i SOLKOM. Den tar
også opp våre svenske kameraters erfaringer.

Den andre bulletinen er en dokumentasjon om samarbeidet Sovjet/USA.
Den tar opp forskjellige sider av Sovjets utenrikspolitikk, "den
fredelige sameksistensen" og gir konkrete eksempler på hvordan denne
politikken virker i praksis.

Begge bulletiner koster kr. 0,50 pr eks., og kan bestilles fra SOLKOM.

FNL-AKTIVISTENE MÅ STØTTE ARBEIDERNE, STUDENTENE OG
SKOLEELEVENES INTERESSEKAMP!

Fagorganiserte arbeidere har i den siste tida lagt spirene til organisert kamp mot fagforeningsbyråkratiet og for å beholde arbeidsplassene sine. På samme måte kjemper studenter og skoleelever for organisasjons- og agitasjonsfrihet og for å få reell makt på skoler og universitet. Endel folk vil kanskje steile ved påstanden om å støtte denne kampen, og meine at denne ikke har tilknytning til vår kamp mot USA-imperialismen og til støtte for Vietnams folk.

Før den 20 desember 1968 sendte Solidaritetskomiteen/ Oslo-utvalget for Vietnam ut innbydelser til ei rekke fagforeninger og klubber med oppfordring om å slutte seg til arrangementet, og om å støtte SOLKOM. Klubbstyret på Nyland Vest i Oslo avviste egenrådlig denne innbydelsen uten å ta den opp på klubbmøte. Et nytt brev til styret blei sendt, der vi ba styret ta opp spørsmålet om støtte til SOLKOM på nytt på klubbmøte. Dette brevet blei samkjørt med fotostatkopier av brevet oppslått inne på bedriften og utdeling av løpesedler som presenterte FNL-gruppene i Oslo. På nytt avviste klubbstyret henvendelsen vår. Dette har skjedd i saka foreløpig.

Arbeidsløysa stiger samtidig som t. eks. Borreård flytter endel av produksjonen til Brasil der arbeidskrafta er billigere.

Studentene slåss mot et mangehoda byråkratisk og undertrykkende uhyre, m.a. krever de fri forskning, d.v.s. slutt på at forskerne (og dermed studentenes arbeidsopplegg blir bestemt av) kjøpt og betalt av forsvar (NATO) og monopolkapitalen. Studentene nytter paroler som "Arbeidere og studenter har felles interesser".

Da elevene på Sandaker skole i Oslo i høst skulle starte FNL-gruppe, blei løpesedlene om dette beslaglagt av skoleledelsen. Da elevene spredte nye løpesedler der de protesterte mot denne første hendinga, blei også disse beslaglagt, og rektor løp sporene til departementet. Elevene sto imidlertid fast på sitt, og fikk til slutt erstatning for løpesedlene og lov til å låne lokale på skolen under den forutsetninga at ordet "skole" ikke blei tatt med i gruppas navn.

Også på andre Oslo-skoler har FNL-aktivister hatt vansker med å få starte grupper. Delvis fra skoleledelsens side og delvis fra reaksjonære elever er det gjennom elevrådet reist ymse formelle krav etc., sjølsagt i den hensikt å hindre elevene i å organisere seg. Elevene synes fast bestemt på å gjennomføre planene sine.

På bakgrunn av dette meiner jeg vi må støtte arbeidernes kamp mot fagforeningsbyråkratiet og for arbeidsplassene sine, og studentene og skoleelevenes interessekamp. Må ikke ei av våre viktigste oppgaver nettopp være å bekjempe alle som hindrer det norske folket i å gi uttrykk for si støtte til det seirende vietnamesiske folket?

Dette prinsippet er ikke noe nytt innen enhetsfronten vår. Vi har tidligere reagert og aksjonert når USA-imperialismens forlengte armer, politiet og rettsvesenet, med alle midler har forsøkt å undertrykke og kriminalisere Vietnam-demonstranter. Meiner vi noe med de fire parolene, må vi aktivt avsløre og bekjempe alle fiender av det vietnamesiske folk. Og ved at vi såleis støtter arbeidernes, studentenes og skoleelevenes kamp, utvider vi mulighetene til kamp og støtte for vår spesielle målsetting. Vi støtter da sjølsagt parolen "Arbeidere og studenter har felles interesser", for om arbeidere og studenter kjempa sammen mot byråkratiet og for reell makt, eto også vår sak så mye sterkere.

Og når arbeiderne protesterer mot at industrien ^{flytten} og at de mister arbeidsplassene sine, må vi støtte dem og påvise den norske monopolkapitalens karakter som USA-støttespiller og som utbytter av både norske arbeidere og verdens fattige folk, som har en felles fiende, og forklare at når FNL slåss i Vietnam så slåss de også mot norske arbeideres fiende. Også her utvider vi grunnlaget for aktiv støtte til Vietnams folk.

Hvordan skal vi så gi uttrykk for denne støtta? Skal vi ta med paroler om studenter og arbeidere etc. i vårt politiske program. Skal vi løpe ut på gata i mørke med plakater som "SOLKOM støtter skoleelevenes interessekamp"? Sjølsagt ikke. Vi skal gi uttrykk for vår faste støtte i konkrete situasjoner. Ved uttalelser, fotfolk, stensilering etc., hvis skoleelevene går til streik for å sette makt bak krava sine. Ved å støtte og tiltre arrangementer der fagorganiserte legger opp taktikk og strategi i kampen mot fagforeningsbyråkratene. Ved aksjonsenhet.

Gunnar Danielsen

OM DEN AKTUELLE SITUASJONEN I VIETNAM

1968 gikk over i historia som et yterst ærerikt år for det vietnamesiske folket. Et år hvor det vietnamesiske folket tok et langt steg framover i sin historiske utvikling. I 1968 kom det vietnamesiske folket nærmere den fullstendige seier i sin nasjonale frigjøringskamp enn noensinne. Riktig harde slag blei rette mot USA-imperialismen. Vi kan si at USA-imperialismen led tre store nederlag:

1. USA måtte vilkårsløst slutte bombinga av Nord-Vietnam,
2. USA blei slått tilbake til ei defensiv stilling i Sør-Vietnam, og
3. USA måtte gå med på anerkjenne DRV og FNL som forhandlingspartnere i Paris.

Alle disse nederlaga kom ikke av seg sjøl, men kom som naturlige følger av den voldsomme framgangen Vietnams folk hadde i kampen. De gjenspeilte seg også i de hjemmelige begivenheter i USA: Johnson - den gamle morderen fra Texas - måtte skiftes ut med en mindre så åpenlyst komrpomitert lakei for storkapitalen som Nixon. Likeså blei Macnamara skifta ut med en annen, og Westmoreland blei sendt hjem fra slagmarka i Vietnam blodig og forslått, ille medfaren. Både Johnson, Macnamara og Westmoreland kan en si fikk mye juling, ikke bare av det vietnamesiske folket, men også av det amerikanske

USA-imperialismen og dens medhjelpere. Utskiftningene var igrunnen ikke noe annet enn et fortvilt forsøk på å skifte trekkdyr midt ute i den str ie elva.

I 1968 prøvde USA seg med all slags ny taktikk og strategi, en var "clear and hold" (rydd opp og hold fast-strategien). Det er vel nesten ikke vits i engang å nevne at også denne H måtte lide et fullstendig nederlag, ikke minst under offe- sivene til FNL under Tet-en, da USA-soldatene blei så redde at de nesten ikke greide å holde fast på geværa sine. Det er FNL som rydder opp og holder fast, rydder landet for aggre- sjonssoldater og holder fast de frigjorte områda. Dette har ikke engang de borgerlige avisene greid å legge skjul på, nylig sto det f.eks. i Dagbladet at det har vært avholdt valg til 1800 lokale revolusjonskomiteer over heile Sør-Vietnam.

Hvorfor lider USA slikt et nederlag. Makthaverne vil sjølsagt framstille det slik som at: USA har begått et mistak", "USA har bekjempa feil fiende på feil sted", "de skyldes uduglige militære ledere", osv. Men dette veit vi er bare en annen form for demagogi og krigspropaganda. Det nederlaga skylder er den uovervinnelige krafta som det vietnamesiske folket utgjør, forent og med våpen i hånd, og på den andre sida USA-imperialismens egne innebygde motsigelser: motsigelsen mellom USAs planer og virkeligheten, motsigelsen mellom krigens mål og den defensive haldninga, motsigelsen mellom spesialtaktikken og strategien, motsigelsen mellom behovet for styrkene og den faktiske mulighet til å bruke dem og motsigelsen mellom demagogien og den brutale militære virk- somheta. Dertil kommer alle motsigelsene i og mellom grupper, klikker og personer.

I 1969 til nå har vi bare kunnet bekrefte den utviklingstend- ensen som vi fikk inntrykk av i 1968. Men det som igrunnen kjennetegner Vietnam-krigen de siste månedene er hvor lite vi hører fra Vietnam og hvor mye vi hører fra Paris-forhandlingene og om dem sjølsagt. Dette har sikkert ført til uvsshet og inter- esseløys hos en del aktivister i Vietnam-arbeidet. De sier om- trent: "Når vi ikke hører noe mer fra Vietnam, betyr det sikkert at krigen er over og vi kan slutte å jobbe, for FNL har jo seira." Dette er forsåvidt en naturlig-men uriktig slutning utifra en slik tankegang. - Riktig er det sjølsagt at FNL er i ferd med å vinne en total seier i sin folkekrig og at det er mye mindre slåssing nå enn f.eks. ett år sia. Men det betyr likevel ikke at krigen er heilt over ennå, for folkekrigen er en langvarig krig. - den strategien USA for tida kjører på er "deamerikani- sering av krigføringa", de overlater mer og mer dødskampen til lakeisoldatene, mens GI's sperrers inne på basene. Men dette også bare skjerper motsigelsene innafor USA-imperialismen. Nylig har det vært flere opprør på slike baser, der soldatene forlanger å dra hjem og avgjøre sin egen skjebne. Den 27. des. demonstrerte 3000 soldater og offiserer på Dong Du-basen 3 mil utafor Saigon mot USA's krig i landet! Det blei også meldt at de fikk støtte av 1000 Sør-vietnamesere på baseområdet. Parisforhandlingene har stått en del i forgrunnen og har blitt blåst opp til sjølve hovedsaka i Vietnam-krigen. Men Paris-forhan- dlingene er neppe noen kjøpslåing over hodet på det vietnam- esiske folket om en skal dømme utifra det som vietnameserne sjøl sier. I erklæringer fra 25. og 30. jan. i år gjentar FNL's Tran Buu Kiem og DRV's Xuan Huay det de heile tida har sagt at

det aldri kan bli fred i Vietnam før hver eneste USA-soldat er ute av landet og marionetteregjeringa er oppløst.- Nå er det også slik at Vietnam-krigen er blitt "ei påkjønning for det internasjonale politiske klima", som det sies, for "supermaktene" og at derfor Paris-forhandlingene muligens vil kunne bli brukt som et pressmiddel på vietnameserne. Dette får en kanskje inntrykk av ved å lese de fleste avisene her til lands. Men ett er ganske visst og det vil aldri diplomatiske overtalelser kunne endre på at det vietnamesiske folk aldri vil legge ned våpna, før USA-imperialismen er drevet ut av deres land.- I Paris møter FNL og DRV først og fremst av Velvilje og de akter ikke å kjøpslå med fienden, men de forhandler ut i fra styrke og de akter ikke å la forhandlingene endre på det faktum. Vietnam-krigen avgjøres i Vietnam, ikke i Paris. - Som vi alltid har hevdet: bombestans, presidentvalg og forhandlinger er ikke den avgjørende faktor i en folkekrig, men det er folket sjøl.

Strålende bevis på dette fikk vi i slutten av februar da FNL en ny større offensiv mot byer som Saigon, Da Nang og Hue. Dette er et utvilsomt bevis på det vietnamesiske folks beslutsomhet, overlegenhet i krigskunst og folkekrigens uovervinnelighet.

Solidaritetskomiteen har ved hvert høve som har bydd seg, alltid gitt uttrykk for sterk beundring og full støtte i kampen som Vietnams folk fører. Den 20. februar mottok vi et hilsningstelsøfram fra FNLs ledelse. Denne hilsen fra FNL betyr ei sann oppmuntring for oss. Den inspirerer oss til å ta nye krafttak i arbeidet vårt her i Norge mot USA-imperialismen og dens leiesvenner, og i vårt aktive og militante solidaritetsarbeid med det kjempende Vietnam.

Konkret: Dette betyr at det vietnamesiske folket like fullt som før må gis vår beste og uforbeholdene støtte. Vietnams folk er det folk som for tida bærer de tyngste byrder i kampen for sosial og nasjonal frigjøring. - I alt anti-imperialistisk og solidaritetsarbeid må derfor Vietnam-krigen sette sentralt, da den er et talende eksempel på hovedmotsetninga i verden i dag - Vietnams folk mot USA-imperialismen - og hvordan den løyses gjennom nasjonal frigjøringskamp og på vegen med folkekrig.

Ved å gi full støtte til det vietnamesiske folket enten det lider tilbakeslag eller vinner seirer som i disse dager, gir en også full støtte til andre undertrykte folk og nasjoner som kjemper mot den samme fienden, USA-imperialismen. Ja, den beste støtten vi faktisk i dag kan gi de undertrykte folka er å støtte FNL i Sør-Vietnam enda kraftigere, fordi de seirene som det vietnamesiske folket vil vinne, vil bety ei mektig oppmuntring for alle undertrykte folk, når de skal slå inn på den veien det vietnamesiske folket alt har vært med på å stake ut i den anti-imperialistiske flodbølgen som feier over verdensdelen i dag. Derfor betyr: Full støtte til det seirende vietnamesiske folket, full støtte til alle kjempende undertrykte folk!

Like fullt betyr ^{er/} Seier i folkekrigen en seier for alle verdens folk!

Vi også må rette hardere slag mot USA-imperialismen og dens agenter og innhente seier, så derfor: ta et fastere grep om Vietnam-arbeidet og øk støtten til FNL!

Folket vi seire!

Vietnamarbeidet og Reidar Larsen.

D O K U M E N T S J O N

Utdrag av RTLs artikkel "Venstreutskielisene i massearbeidet" Friheten nr. 4 - 1969:

"Etter en lovende start med hurtig vekst ble bevegelsen splittet etter en helt forkastlig manøvre som var satt i scene av ledende elementer i Sosialistisk Ungdomsforbund (SUF). Framstøtet ga SUF en absolutt ledelse av Solidaritetskomiteen, og det oppsto en ny bevegelse (Vietnambevegelsen)."På den andre siden oppsto Vietnambevegelsen med ledere som ser nødvendigheten av å reise de mer passive, brede sympatiststrømninger til aktivitet, men som mangler den aktive kjerne som kan få fart i prosessen. Til overmål blir Vietnambevegelsen møtt med de mest forkastlige motaksjoner fra ekstremistledelsen i Solidaritetskomiteen når den arrangerer demonstrasjoner og møter....""Solidaritetskomiteen dirigert av SUF-ledere har imidlertid funnet ut at denne erkjennelsen (motstand mot norsk NATO-medlemsskap) må være tilstede også hos de som vil delta i solidaritetsarbeidet for Vietnam!....". "De som er ansvarlige for venstreutskielisene vil imidlertid gjøre ett og det samme i alle bevegelser. I lys av dette er det vel også en må se den utrolige idé å omgjøre bevegelser til organisasjoner man skal løse medlemsskap i! En mer outrert eekterisme har vi vel aldri stått overfor i Norge hittil!"

AKTIV INNSATS OG STØTTE TIL FNL!

(Svar fra Solidaritetskomiteen)

I Friheten nr. 4/69 ble det framsatt en rekke anklager mot Solidaritetskomiteen for Vietnam av Reidar Larsen. Vi tror dette beror på feil informasjon om Solidaritetskomiteens arbeid.

Larsen skriver om "ekstremistledelsen i Solidaritetskomiteen", "Solidaritetskomiteen dirigert av SUF-ledere" osv.

Delegatene til Solidaritetskomiteens landsmøte i juli i fjor vedtok følgende paroler som grunnlaget for vårt arbeid: 1. Full støtte til FNL. 2. USA ut av Vietnam 3. Bekjemp USA-imperialismen. 4. NATO ut av Norge.

Om dette grunnlaget samler vi alle som vil slutte seg til oss uansett partipolitisk tilhørighet! uansett hvordan de stiller seg til andre ting enn akkurat disse 4 parolene. Dette er grunnlaget vi samler enhet på. Vi spør ikke, som derimot Larsen gjør, hvor disse menneskene kommer fra. Vi spør bare om de støtter de 4 parolene og om de vil ta aktivt del i arbeidet. For oppklarings skyld kan vi likevel gjerne nevne at det i Solidaritetskomiteens styre sitter medlemmer av både Larsens parti og av dette partis ungdomsorganisasjon.

Larsen anklager oss fordi Solidaritetskomiteens organisatorisk er bygd på individuelt medlemsskap, og skriver: "En mer outrert form for sekterisme har vi vel aldri stått overfor i Norge hittil".

I Norge har det vokst fram ei solidaritetsrørsle med det vietnamesiske folket. Denne rørsle består av folk som kjøper bladene våre, gir penger til Frigjøringsfondet, osv. Solidaritetskomiteens (eller på grunnplanet: FNL-gruppenes) oppgave er å trekke til seg den aktive delen av denne rørsle, for igjen å gå ut til rørsle med nytt materiale, for å høyne det politiske nivået i rørsle.

Og hvem skal bestemme den politiske linja som denne aktive for-
troppen skal føre? Er det representanter for partier og organ-
isasjoner? Nei, det er aktivister som selger materiale og samle
inn penger, det er de som kjenner hvor skoen trykker under
praktiske aksjoner osv., og det viktigste er at det er aktiv-
istene som kommer opp i diskusjoner med folk i rørsle og får
vite hvordan folk stiller seg til Vietnamkrigen. For å sikre
aktivistenes rett til å fatte beslutninger om den praktiske og
politiske linja, er det nødvendig å bygge på medlemskap og val-
gte representanter. Vi kan ikke skjønne at dette er "outrert
sektarisme".

Derimot vet vi fra dengang Solidaritetskomiteen besto av reine
partifraksjoner, som ofte så sitt arbeid i komiteen som en plat-
form til å høste fortjeneste for sine respektive partier, at
aktivistenes demokratiske rettigheter ble skjøvet til side. I
stedet for at komiteen skulle utgjøre medlemmene og hjelpe
dem i deres arbeid, ble aktivistene ofte manipulert av ledelsen.

Vi vil imidlertid understreke at vi har et godt samarbeid med
adskillige partier og organisasjoner i samband med alle de
større arrangementer her i Oslo - hvor også NKP har vært med.

Praksis viser at etter medlemskap ble innført, har de lokale
FNL-grupper vokst seg stadig sterkere og mer selvstendige. Vi
kan gi et bilde av aktiviteten ved noen få tall: Ved desember-
arrangementet i 1967 deltok ca. 10 grupper. I Vietnam-uka i
april var det aktivitet på 20 steder. I Vietnam-uka i oktober
var det arrangementer på 50 steder i landet.

Flere og flere grupper får laget sine egne løpesedler, de stude-
rer Vietnam-krigen og imperialismen i studiesirkler. Så mulig-
hetene ligger godt til rette for å drive et aktivt arbeid til
støtte for det vietnamesiske folket!

Til slutt er det bare å beklage at Larsen rettet dette angrepet
på Solidaritetskomiteen. Vi har tidligere hatt et godt samarbeid
med NKP i Oslo, der partiet alltid har vært medarrangør i demon-
strasjoner og aksjoner, sist på FNIs 8-årsdag den 20. desember
og under avslutningen av Vietnam-uka i fjor. Det er å håpe at
samarbeidet om felles innsats til støtte for det seirende viet-
namesiske folk kan fortsette!

Solidaritetskomiteen
for Vietnam.

SOLIDARITETSKOMITEEN OG FNL

Det har i den seinere tid vært forvirring blant endel kamerater
i FNL-gruppene, noe som har kommet til uttrykk i at man har
reist spørsmålet om FNL støtter Solidaritetskomiteen eller
"Vietnambevegelsen". Årsaken til at denne problemstillingen er
reist er bl.a. et besøk fra FNIs informasjonskontor i Stockholm
til "Vietnambevegelsens" årsmøte.

Da jeg tror at selve spørsmålet slik disse kamerater stiller det
er en litt forkært måte å se problemet på, vil jeg prøve å ut-
dype litt nærmere hvilke oppgaver et slikt informasjonskontor
har, og på hvilken måte dette skal influere på vår holdning til
Vietnambevegelsen. www.pdf-arkivet.no (2026)

Opprettelsen av FNL-kontoret i Stockholm er endel av FNLs offensiv på den diplomatiske fronten. Presset på den svenske regjering fra det svenske folket med De förenade FNL-grupperna i spissen resulterte i at de svenske myndigheter bli tvunget til å tillate opprettelsen av et slikt kontor. Dette var en seier for det vietnamesiske og det svenske folket som viser at FNL er på offensiven såvel militært som diplomatisk. Men diplomatiske og offisielle representanter opptrer som gjester i et land står ikke fritt i ethvert henseende.

Deres oppgave er å øke støtten til den kamp folket i Vietnam fører mot USA-imperialismen ved å spre informasjon, ved kontakt med alle bevegelser som sier de støtter denne kampen.

Men medlemmene i informasjonskontoret er bundet som diplomater og kan derfor ikke ta opp problem som går direkte på forhold i de land som de besøker. De kan ikke si når ulike organisasjoner gir uttrykk for sin støtte at dette er en rent opportunistisk støtte beregnet på å føre den innenrikspolitiske opinionen bak lyset.

Hvis FNLs representanter ved informasjonskontoret i Stockholm skulle nekte å delta i møter arrangert av tvilsomme organisasjoner som Vietnambevegelsen, betyr det at de avstår fra å gi den informasjon om kampene i Vietnam som er deres primære oppgave.

Men å ta opp og avsløre Vietnambevegelsens støtte som rent opportunistisk for å føre det norske folk bak lyset og hindre aktivt arbeid for Vietnams sak, det er det vår, Solidaritetskomiteens, oppgave og klare plikt å gjøre.

Solidaritetskomiteens forbindelser med FNL har alltid vært de beste, dette understrekes av det faktum at i forbindelse med årsmøtet til Vietnambevegelsen avla de vietnamesiske kameratene ved informasjonskontoret også et besøk på vårt kontor i Iduns gt. Vi har også mottatt ett telefram fra presidenten i FNL.

I framtida bør vi diskutere hva som er vår oppgave i kampen for å vinne støtte til det kjempende vietnamesiske folket, og hvilke oppgaver som de diplomatiske representantene fra FNL har. Derfor er vårt syn på "Vietnambevegelsen" uforandret somtidig som vi er klar over at diplomatiske utsendinger har andre oppgaver enn de som faller inn under oss. Vi arbeider alle for å utvide støtten til Vietnams folk, men våre oppgaver er ikke de samme, dermer utfyller hverandre.

Full støtte til de seirende vietnamesiske folk!

Full støtte til FNL!

Liv Sissel Holmberg

DET VAR RIKTIG Å DEMONSTRERE UTENFOR HOTEL CONTINENTAL!

Torsdag 27/2 kl. 14,45 var nærmere 400 mennesker samlet foran Hotel Continental i Oslo, der 11 representanter fra Saigon-juntaen var samlet til møte. De fredelige demonstrantene bar plakater med paroler som: "Ingen Quislinger på norsk jord.", "Støtt FNL!", "Bekjemp USA-imperialismen!", "Quislinger, dra hjem!". Demonstrantene forsøkte på ingen måte å trenge seg inn i Hotel Continental. Allikevel møtte politiet demonstrantene med spark og kølleslag. (Dette ble tydelig vist i Dagsrevyen samme torsdag kveld).

HVORFOR DEMONSTRERTE NORSK UNGDOM?

Ungdommen ville vise sin ubetingede støtte til det kjempende vietnamesiske folket, et folk som i årevis har ført en rettferdig kamp for frihet og selvbestemmelse.

Ungdommene ville vise sin avsky overfor Saigon-juntaen, det vietnamesiske folkets quislinger, som sammen med USA benytter terrorbombing med napalm, splintbomber og systematisk ødeleggelse av mat og avlinger, alt for å hindre folkets frigjøring.

Saigon-juntaen besøkte Norge for å forhandle om opprettelse av et informasjonskontor i Oslo som med løgnaktig propaganda skal motarbeide det vietnamesiske folkets herlige kamp.

Ungdommene ville vise sin avsky overfor regjeringa som ikke vil anerkjenne Nord-Vietnam, men i stedet holder hemmelige forhandlinger med representanter fra juntaen i Saigon, til tross for at størsteparten av det norske folket i dag støtter det vietnamesiske folket mot USA-imperialismen. Ved en slik handling viste regjeringa sin totale forakt for det norske folkets solidaritet med det vietnamesiske.

HVILKEN ROLLE SPILLER UTENRIKSDEBATTEN?

Lyng uttalte at han ikke ville gå med på en anerkjennelse av Nord-Vietnam. Men han fortalte ikke at regjeringa dagen etter skulle forhandle med representanter fra Saigon-juntaen. Lyng våget ikke å informere det norske folk om regjeringas handlemåte, da han var fullstendig klar over at den ikke stemte overens med den norske opinion, som så klart tar avstand fra USA's overfallskrig og de vietnamesiske quislingene.

På denne bakgrunn blir utenriksdebatten kun et skuespill, som skal prøve å skjule det faktum at beslutningene fattes helt andre steder.

+ AVSLØR REGJERINGAS FORRÆDERI MOT DET NORSKE OG DET VIETNAMESISKE FOLKET!

+ ANERKJENN NORD-VIETNAM!

+ STØTT FNL!

+ BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

Solidaritetskomiteen for Vietnam.

Dagbladet
28. mars
1969



Om lag 250-300 ungdommer demonstrerte utenfor Continental i går mot delegasjonen fra Sør-Vietnam.

Rolig demonstrasjon utenfor Continental

200-300 ungdommer demonstrerte i går ettermiddag utenfor Hotel Continental i forbindelse med at en sør-vietnamesisk delegasjon på 11 mann skulle holde pressekonferanse der. Demonstrantene lagde kjede og blokkerte hotellets og et par forretningers inngangsdører i om lag en halv time. Under demonstrasjonen ble det båret plakater med slagord som «Seier for FNL», «USA ut av Vietnam» og «Anerkjenn Nord-Vietnam». Det ble dessuten ropt slagord som «Dra hjem quislinger».

Demonstrasjonen forløp relativt rolig, og da politiet kom, drev demonstrantene over til andre sida av gata hvor de fortsatte å rope slagord en stund. Deretter gikk den i oppløsning. Det ble ikke foretatt noen anholdelser.

Under demonstrasjonen ble det delt ut løpesedler hvor man tok avstand fra at utenriksministeren har hatt fortrolige samtaler med den sør-vietnamesiske delegasjonen.

Saigon-parlamentarikere her med kritikk mot USA

Underhuset i Sør-Vietnams parlament har sendt en delegasjon til Vest-Europa for å informere om krigssituasjonen i landet og vinne sympati, og delegasjonen be-

gynte rundreisen her i Oslo. De åtte parlamentarikere i alderen 28 til 60 år hadde onsdag samtaler med representanter for utenriksdepartementet der bl. a. spørsmålet om norsk økonomisk hjelp til gjenreisningen av Sør-Vietnam etter krigen ble drøftet. I går ble delegasjonen vist rundt i Stortinget, og den avla hoflighetssviit hos stortingspresident og utenriksminister. Senere på dagen holdt delegasjonen en pressekonferanse sammen med sitt vertskap i Norge, «Komiteen for Sydøst-Asia».

ARBEIDERBLADET.

28. mars 1969



Ellers fikk vi høre at Frigjøringsfronten (FNL, Vietcong) er å betrakte som militært beseiret, det er tydeligvis bare nordvietnamesiske styrker som står for krigsinnsatsen. Også Nord-Vietnam står angivelig meget svakt — det var uttrykk for svakhet at det fant å måtte sette seg til forhandlingsbordet med USA trass i at det bare hadde fått oppfylt det ene av sine tre vilkår, nemlig stans i bombing av Nord-Vietnam. For var amerikansk tilbaketrekking og anerkjennelse av FNL også blant Nord-Vietnams vilkår for å drøfte en fredelig løsning, sa parlamentarikerne fra Saigon.

E. L.

FNL i Norge er en intern informasjonsbulletin for medlemmer i FNL-grupper og Vietnam-komiteer som er tilsluttet Den norske Solidaritetskomité for Vietnam. Bladet har til hensikt å øke kontakten mellom gruppene, være et diskusjonsorgan og informere om det sentrale arbeidet.

FNL i Norge, Solidaritetskomiteen for Vietnam, Iduns gt 5, Oslo 1. Tlf. 20 76 84. Postgirokonto 20 29 81.

Ansvarlig: Svein Johnsen.

INNHold:

Telegram fra FNL.....	side 2
Opprop for Vietnam-uka.....	3
Aksjonsformer og tips om Vietnam-uka.....	4
Publikasjoner fra SOLKOM.....	6
100 000 til FNL i 1969!.....	6
Bestillingsliste til Vietnam-uka.....	7
Foredragsholderliste fra Bergenskomiteen.....	9
Foredragsholderliste for Oslo og Trondheim.....	10
Om imperialisme.....	11
Vietnamarbeidet i Danmark.....	16
Om Vietnamarbeidet i Oslo.....	17
Reidar T Larsen angriper SOLKOM.....	17
Landsmøte i SOLKOM i mai.....	20
Bulletiner.....	20
FNL-aktivistene og interessekampen.....	21
Om den aktuelle situasjonen i Vietnam.....	22
Vietnamarbeidet og RTL - Dokumentasjon.....	25
FNL og Solidaritetskomiteen.....	26
Ungdom mot Saigon-quislingene.....	28
Innhold m.v.....	29
Avsklipp.....	30

100 000 kr.
#1 FNL i 1969!
STØTT FRIGJØRINGS -
FONDEN - postgiro
20 50 32